

Παναγία: Η ανάσταση της ζωής μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισιάμου και Σελίνου



Η Παναγία «έρχεται ως «βρυσομάνα» για τους κουρασμένους στρατοκόπους, που σέρνουν τα βήματά τους μέσα στο λιοπύρι της ζωής και στον καύσωνα της καθημερινής βιοπάλης» αναφέρει στο μήνυμά του ενόψει της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισιάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος

Διαβάστε το επίκαιρο κείμενό του

Παναγία: η ανάσταση τῆς ζωῆς μας

Μέσα στήν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ, στούς πολλούς καί ποικίλους καύσωνες καί περιπέτειες τῆς ζωῆς, τούς πόνους, τίς ἀπογοητεύσεις, τίς θλίψεις καί τίς ἀγωνίες τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἔρχεται καί πάλι ἡ γλυκιά καί ὀλόφωτη μορφή τῆς Παναγίας Μητέρας μας νά μᾶς δροσίξει πνευματικά, νά μᾶς ἀναψύξει καρδιακά καί νά μᾶς παρηγορήσει, ἐνισχύσει, στηρίξει, ἀνακουφίσει καί ἀγκαλιάσει Μητρικά. Ἔρχεται ὡς «δρόσος ἀερμῶν», ὡς «πηγή τῆς ζωῆς», ὡς «εὐδῖος λιμὴν», ὡς «παντοχαρά», ὡς «ψυχοσώτρια», ὡς... ὡς... Ἀλήθεια, χιλιάδες τά προσωνύμια πού ἡ εὐλάβεια τοῦ

λαοῦ μας ἔχει προσδώσει εἰς τὴν Θεοτόκο Μαρία! Ἔρχεται, λοιπόν, καί πάλι μέσα σέ αὐτή τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς πνευματικῆς χαρμοσύνης, νά ἀναστήσει τίς ἐλπίδες μας, νά ζωντανέψει τὰ ὄνειρά μας, νά ἀναθερμάνει τὴν πίστη μας, νά λιώσει τοὺς πάγους ἀπ' τοὺς χειμῶνες τῆς μοναξιᾶς καί ἐρημιᾶς μας. Ἔρχεται ὡς «βρυσομάνα» γιὰ τοὺς κουρασμένους στρατοκόπους, πού σέρνουν τὰ βήματά τους μέσα στό λιοπύρι τῆς ζωῆς καί στόν καύσωνα τῆς καθημερινῆς βιοπάλης. Σέ αὐτό, λοιπόν, τό ἀντάμωμα μέ τόν χρόνο, βρεθήκαμε ξανά ὅλοι μας, γιὰ νά συναντήσουμε μαζί του τὴν Παναγία μας! Γιὰ νά μπορέσουμε μέσα ἀπό τό ἀντάμωμα αὐτό νά ζήσουμε ξανά τό θαῦμα στήν ζωή μας. Τό θαῦμα τῆς παρουσίας τῆς Παναγίας μας.

Διερωτῶμαι ὅμως, ἀδελφοί μου: Πόσο πραγματικά νιώθουμε τὴν ἀνάγκη αὐτῆς τῆς συνάντησης; Πόσο ποθοῦμε καί πόσο πιστεύουμε σ' αὐτό τό ἀντάμωμα; Μήπως παρασυρμένοι ἀπό τό ὀλισθηρό πνεῦμα τῶν καιρῶν μας καί τὴν... «ὀρθολογιστική κουλτούρα» πού ἔντονα προβάλλεται καί ὀλοένα μᾶς ἐγκλωβίζει, μήπως τελικά ὁ... «ψυχικός τάραχος» καί ἡ «ἀθυμία τῆς ζάλης», ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός ὕμνωδός στόν Παρακλητικό Κανόνα τῶν ἡμερῶν, μήπως ὅλα αὐτά καί ἄλλα πολλά, γίνονται αἰτία στέρησης τῆς Μητρικῆς χαρᾶς καί ἀγκαλιᾶς τῆς Παναγίας μας; Ὅχι φυσικά διότι Ἐκείνη μᾶς ἐγκατέλειψε, ἀλλά γιατί ἐμεῖς, πεισματικά καί ἐπίμονα, ἀρνούμεθα καί ἀμφισβητοῦμε τὴν ὀλόφωτη καί γλυκιά παρουσία Της;

Δεῖτε, ἀδελφοί μου, τόν κόσμο πού μᾶς περιβάλλει. Δεῖτε τὰ πρότυπα πού δημιουργήσαμε γιὰ ἐμᾶς καί τὰ παιδιά μας. Δεῖτε τίς ἐπιλογές καί τίς προτεραιότητες τῆς ζωῆς μας, τίς θέσεις καί τὰ πιστεύω μας. Δεῖτε τοὺς ἐγκλωβισμούς καί τίς ἀγκυλώσεις μας. Τὰ ἀδιέξοδα καί τὰ ναυάγια. Δεῖτε τί κόσμο παραδίδουμε στίς ἐπερχόμενες γενεές. Ἐνα κόσμο πού δέν διστάσαμε τὴν ἀρετή, τὴν καθαρότητα, τὴν ἐγκράτεια καί τὴν ἀγνότητα νά ὑποκαταστήσουμε μέ τὰ... «φεστιβάλ ὑπερηφάνειας» καί μέ... «πολύχρωμα σχολεῖα». Ἐνα κόσμο πού τὰ ἱερά καί τὰ ὅσια, τὰ σύμβολα τοῦ Γένους καί τῆς Φυλῆς μας τὰ πρωτοτόκια, τὰ διαπομπεύσαμε καί τὰ ξεπουλήσαμε, δηλώνοντας ἔτσι τὴν δῆθεν προοδευτικότητα καί ἀνεκτικότητά μας. Ἐνα κόσμο πού κυριαρχεῖ «τό βόλεμα», «οἱ ὑμέτεροι», «ἐμεῖς καί οἱ ἄλλοι», «ἡ ἔνοχη σιωπή», «τό ἄφημα στά κατώτερα ἔνστικτα καί τίς ἐπιθυμίες μας». Ἐνα κόσμο, δηλαδή, πού φτώχυνε πολύ τὴν ζωή μας, πού κόντυνε τό ὕψος μας, πού μυρίζει περισσότερο θάνατο καί λιγότερο ζωή.

Γιὰ τοῦτο λοιπόν, ἀδελφοί μου, τὴν μεγάλη καί πανευφρόσυνη αὐτὴ ἡμέρα καί ἑορτὴ τῆς Παναγίας μας εἶναι ἀναγκαιότερο ἀπὸ ποτέ νά κατανοήσουμε αὐτό πού τόσο εὐστοχα σημειώνει σύγχρονος θεολόγος. Ὅτι δηλαδή ὁ λαός μας θά χαθεῖ, ὄχι ὅταν τοῦ λείψουν οἱ ἰδεολογίες, γιατί αὐτές ἀλληλοχτυπιοῦνται, ἀλληλοαναιροῦνται καί ἀλληλο-καταστρέφονται, ἀλλά ὅταν τοῦ λείψει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅταν τοῦ λείψει καί στερηθεῖ τὴν γλυκιά μορφή τῆς Παναγίας μας. Ἡ Παναγία εἶναι ἐκείνη πού μπορεῖ νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τίς πλάνες καί τίς αἰχμαλωσίες μας, ἀπὸ τόν «ψυχικό τάραχο» καί τῆς «ἀθυμίας τῆς ζάλης». Ἡ

Παναγία, ὡς «αὐγή μυστικῆς ἡμέρας», θά μᾶς χαρίσει τό πέρασμα στήν ἀγέραστη ζωή τῆς αἰωνιότητος, διέξοδο στά πολλά καί κραυγαλέα ἀλύτρωτα ἀδιέξοδά μας, χαρά στόν πόνο μας, ἐλπίδα στήν ἀπελπισία μας, λύτρωση στήν αἰχμαλωσία μας, ἠλιαχτίδα στούς χειμῶνες μας. Σέ Ἐκείνην, λοιπόν, ἄς ἐμπιστευτοῦμε τή ζωή μας, ἄς ἐναποθέσουμε τίς ἐλπίδες μας.

«Παναγία μου»! ἄς εἶναι ἡ κραυγή τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς μας. Γιά ἐμᾶς καί τά παιδιά μας, τόν τόπο καί τήν Πατρίδα μας, τόν κόσμο ὅλο!

Παναγιοσκέπαστα τά ἔτη τῆς ζωῆς μας, Θεοτοκοφρούρητα καί εὐλογημένα. Δύναμη καί χάρη ἀπό τήν χάρη καί τή δύναμή Της.